

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] takto

r o z h o d o l :

JUDr. [REDAKOVANÉ] nar. 11.5.1956, sudca Okresného súdu [REDAKOVANÉ] trvale bytom [REDAKOVANÉ] sa podľa § 129 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sudcoch)

o s l o b o d z u j e

spod disciplinárneho návrhu pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, že

1. napriek skutočnosti, že vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 37 Er 1386/03 (právna vec vykonania exekúcie oprávneného 1. Ing. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], 2. Ing. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], 3. Ing. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti povinnému [REDAKOVANÉ],

██████████ IČO: ██████████, právne zastúpeného JUDr. ██████████ advokátom, ██████████, v konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. ██████████, v zastúpení Ing. Bc. ██████████, ██████████ (pod sp.zn. EX 0223/03) boli podaním povinného z 24.2.2004 oznámené „ďalšie skutočnosti, pre ktoré je sudca JUDr. ██████████ vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí“, nepostupoval v súlade s ustanoveniami § 15a a § 16 Občianskeho súdneho poriadku a vec nepredložil Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, vo veci konal ďalej a dňa 8.3.2004 vydal v označenej veci uznesenie č.k. Er 1386/03-39, ktorým súd zamietol námietky povinného proti exekúcii,

2. oznámenie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený sudca JUDr. ██████████, ktoré podal Okresnému súdu ██████████ k sp.zn. 37 Er 1386/2003 dňa 3.12.2003 povinný ██████████ IČO: ██████████ v ktorom bolo uvedené, že týmto podaním uplatňuje námietku zaujatosti JUDr. ██████████, predložil JUDr. ██████████ Krajskému súdu v Košiciach dňa 17.12.2003, z čoho vyplýva, že nebolo predložené v lehote ustanovenej v § 16 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Odôvodnenie:

Minister spravodlivosti SR podal dňa 14. mája 2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Okresného súdu ██████████ JUDr. ██████████ za disciplinárne previnenia, ktorých sa mal dopustiť tak, že v bode 1. tým, že napriek skutočnosti, že vo veci vedenej na Okresnom súde ██████████ pod sp.zn. 37 Er 1386/03 boli podaním povinného z 24.2.2004 oznámené ďalšie skutočnosti, pre ktoré je sudca JUDr. ██████████ vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, nepostupoval v súlade s ust. § 15a a § 16 O.s.p. a vec nepredložil Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 O.s.p., vo veci konal ďalej a dňa 8.3.2004 vydal v označenej veci uznesenie č.k. Er 1386/03-39, ktorým súd zamietol námietky povinného proti exekúcii a v bode 2 tým, že oznámenie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený sudca JUDr. ██████████, ktoré podal Okresnému súdu ██████████ ku sp.zn. 37 Er 1386/2003 dňa 3.12.2003 povinný ██████████ v ktorom bolo uvedené, že týmto podaním uplatňuje námietku zaujatosti JUDr. ██████████, predložil JUDr. ██████████

Krajskému súdu v Košiciach dňa 17.12.2003, z čoho vyplýva, že nebolo predložené v lehote ustanovenej v § 16 ods. 1 O.s.p., čím naplnil pojmové znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ a b/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a navrhol, aby disciplinárny súd vydal rozhodnutie, ktorým uzná JUDr. [REDAKOVANÉ] vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, b/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z. a uloží mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ citovaného zákona a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov. Podľa odôvodnenia návrhu sudca postupoval zjavne v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, zavinené nesplnil a porušil povinnosti sudcu, a to povinnosti, ktoré mu ukladajú ustanovenia O.s.p. o postupe súdu po vznesení námietky zaujatosti a urobil tak opakovane. Svojím zavineným konaním jednoznačne vzbudil oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti, ale aj o jeho nezávislosti a nestrannosti pri rozhodovaní. V závere poukázal na to, že sudca bol v minulosti uznaný vinným zo závažného disciplinárneho previnenia rozhodnutím disciplinárneho súdu sp.zn. 8 Ds 6/02 v spojení s rozhodnutím 2 Dso 11/03, keď porušil základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných priet'ahov.

Sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] vo svojom vyjadrení skutkovo uviedol, že o námietkach zaujatosti označených ako oznámenie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] sa dozvedel 9.12.2004, keď dával súhlas na nahliadnutie do spisu zástupkyňi povinného. Spis spolu s ostatnými prevzal totiž na základe dodatku č. 13 k rozvrhu práce Okresného súdu Košice II na rok 2003 s účinnosťou od 1.12.2003 a spisy a agendu fyzicky prevzal 5.12.2003. Spis predložil dňa 17.12.2003 Krajskému súdu v Košiciach napriek tomu, že v predmetnej veci nekonal a nemienil vydať poverenie, ktoré už bolo vydané sudkyňou JUDr. [REDAKOVANÉ]. Pokiaľ ide o ďalšie podanie povinného označené ako oznámenie o ďalších skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený JUDr. [REDAKOVANÉ] zo dňa 24.2.2004, toto podanie považoval za také, ktoré obsahuje len tie isté skutočnosti, ktoré už boli súdu zo spisu známe, pretože tieto namietal povinný v predchádzajúcom podaní. Tvrdenia povinného o jeho údajnom priateľskom pomere k oprávnenému a nepriateľskom pomere k povinnému sú opakované, a preto ich nepovažoval za nové a nepredkladal ich nadriadenému súdu na rozhodnutie. Žiadal, aby bol disciplinárnym súdom oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny súd vec prejednal na ústnom pojednávaní a rozhodnutím zo dňa 27. augusta 2004 uznal sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z., pretože oznámenie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený z prejednávania veci, ktoré podal Okresnému súdu Košice II ku spisu Er 1386/2003 zo dňa 3.12.2003 povinný [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], v ktorom bolo uvedené, že týmto konaním uplatňuje námietku zaujatosti JUDr. [REDAKOVANÉ] predložil Krajskému súdu v Košiciach dňa 17.12.2003, z čoho vyplýva, že nebolo predložené v lehote ustanovenej v § 16 ods. 1 O.s.p..

V dôsledku odvolania ministra spravodlivosti ako aj disciplinárne obvineného sudcu Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát rozhodnutím zo dňa 25.2.2005, sp.zn. 1Dso 14/2004, zrušil rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. a vec vrátil prvostupňovému disciplinárnemu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolací disciplinárny súd sa nestotožnil s právnym názorom prvostupňového disciplinárneho súdu, pokiaľ ide o záver, že námietka zaujatosti zo dňa 25.2.2004 obsahovala v podstate tie isté skutočnosti, ako predchádzajúca námietka z 3.12.2003, a preto podľa odvolacieho disciplinárneho súdu nemohlo ísť o opakovanú námietku zaujatosti, pretože podstatou prvej námietky bola skutočnosť, že sudca mieni udeliť poverenie na vykonanie exekúcie napriek tomu, že vie, že neexistuje exekučný titul. V poradí druhej námietke poukazoval povinný na okolnosti vydania poverenia na vykonanie exekúcie, jeho antidatovanie a podpísanie sudkyňou, ktorá už v tom čase nebola zákonnou sudkyňou. Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu bolo potrebné v ďalšom konaní sa vysporiadať s otázkou, či sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] po tom, čo mu bol dňa 3.3.2004 vrátený spis 37 Er 1386/2003 z Krajského súdu v Košiciach, ktorý pod č.k. 15 NcC 16/04-36 zo dňa 18.2.2004 rozhodol o tom, že sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, nakoľko námietka povinného zo dňa 3.12.2003 vychádza iba z domnienok a subjektívnych pocitov, ktoré sú všeobecné a bližšie nešpecifikované, nekonal po oboznámení sa s obsahom spisu, ktorého súčasťou boli zažurnalizované námietky z 25.2.2004 Krajským súdom v Košiciach v domnení, že sa jedná síce o odlišné dôvody námietok, ktoré opäť vychádzajú len z domnienok a subjektívnych pocitov, ktoré s poukazom na okolnosti skutku uvedeného v bode 1. návrhu mohol eventuálne považovať za opakujúce sa námietky. Pokiaľ ide o bod 2. návrhu, tak vyslovil názor, že prvostupňový disciplinárny súd sa náležite

nevysporiadal s obhajobou sudcu, že o námietkach zaujatosti označených ako oznámenie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený sudca JUDr. [REDACTED], sa dozvedel 9.12.2004, keď dával súhlas na nahliadnutie do spisu zástupkyňi povinného. Spis spolu s ostatnými prevzal na základe dodatku č. 13 rozvrhu práce Okresného súdu Košice II na rok 2003 s účinnosťou od 1.12.2003 a spisy a agendu fyzicky prevzal 5.12.2003. Spis predložil 17.12.2003 Krajskému súdu v Košiciach napriek tomu, že v predmetnej veci nekonal a nemienil vydať poverenie, ktoré už bolo vydané sudkyňou JUDr. [REDACTED].

Disciplinárny súd vec opätovne prejednal na ústnom pojednávaní, vykonal dokazovanie výsluchom svedkýň JUDr. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a JUDr. [REDACTED] oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Košice II 37 Er 1386/2003, zápisom o prevzatí spisov agendy 37 Er zo dňa 5.12.2003 a spisom 8 Ds 6/02 ako aj fotokópiou poznámkovej časti registra Er Okresného súdu Košice II týkajúceho sa spisu 37 Er 1386/2003. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov vychádzajúc z rozhodnutia odvolacieho disciplinárneho senátu dospel k záveru, že je potrebné sudcu oslobodiť spod návrhu pre závažné disciplinárne previnenie, a to podľa § 129 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z.z., podľa ktorého ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil, alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Podľa bodu 1. návrhu na začatie disciplinárneho konania sa mal sudca dopustiť disciplinárneho previnenia tým, že vec nepredložil Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 O.s.p., ale vo veci Er 1386/03 ďalej konal a dňa 8.3.2004 vydal uznesenie, ktorým zamietol námietky povinného proti exekúcii, hoci v tejto veci boli podaním povinného z 24.2.2004 oznámené ďalšie skutočnosti, pre ktoré je sudca JUDr. [REDACTED] vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci a vec nepredložil Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 O.s.p.. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, táto námietka zaujatosti neobsahovala rovnaké skutočnosti, ako námietka zaujatosti v tej istej veci z 3.12.2003, pretože podstatou prvej námietky bola skutočnosť, že sudca mieni udeliť poverenie na vykonanie exekúcie napriek tomu, že vie, že neexistuje exekučný titul a v tejto poradí druhej námietke poukazoval povinný na okolnosti vydania poverenia na vykonanie exekúcie, jeho antidatovanie a podpísanie sudkyňou, ktorá už v tom čase nebola zákonnou sudkyňou. Z výpovede sudcu JUDr. [REDACTED] na ústnom pojednávaní disciplinárneho súdu bolo zistené, že sudca JUDr. [REDACTED] vec opakovane

nepredložil Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o námietke zaujatosti v domnení, že sa síce jedná o odlišné dôvody námietok, ktoré opäť vychádzajú len z domnienok a subjektívnych pocitov, avšak práve vzhľadom na okolnosti považoval tieto za opakujúce sa námietky. Sudca vo svojej výpovedi poukazoval na to, že tieto ďalšie námietky neboli adresované ani Okresnému súdu Košice II, ale priamo Krajskému súdu v Košiciach. Bol presvedčený, že námietky obsahujú tie isté skutočnosti, ako pôvodná námietka zaujatosti zo dňa 3.12.2003 a konal v presvedčení, že postupuje v súlade s § 15a ods. 4 O.s.p.. Toto presvedčenie nadobudol najmä z poslednej vety predposledného odseku podania, v ktorom povinný uvádzal, že vzhľadom na doterajšie konanie JUDr. [REDAKOVANÉ] v predmetnej veci sa povinný domnieva, že sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] prechováva priateľský vzťah k oprávnenému, resp. zjavne nepriateľský vzťah k povinnému. Podľa presvedčenia sudcu sa jednalo o totožné tvrdenia ako v námietkach zaujatosti zo dňa 3.12.2003.

Uvedené zistenie tak dáva podklad pre záver o tom, že nebola naplnená subjektívna stránka zavinenia sudcu ako vo forme úmyslu, tak ani nedbanlivosti. Za závažné disciplinárne previnenie je totiž možné považovať iba zavinené konanie, pričom zavinenie je vnútorný, psychický stav disciplinárne obvineného sudcu k skutkovým zložkám daného disciplinárneho previnenia. V danom prípade v súvislosti s konaním označeným v bode 1. návrhu na začatie disciplinárneho konania nebolo preukázané, že by bola naplnená vôľová zložka zavinenia vo forme úmyselného zavinenia, t.j. chcenia spôsobiť porušenie procesných predpisov, resp. pri vedomej nedbanlivosti spoliehanie bez primeraných dôvodov na to, že k porušeniu procesných predpisov nedôjde.

V bode 2. návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľ uvádzal, že JUDr. [REDAKOVANÉ] sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia tým, že námietku zaujatosti zo dňa 3.12.2003 predložil Krajskému súdu v Košiciach dňa 17.12.2003, a teda nebola predložená v lehote ustanovenej v § 16 ods. 1 O.s.p.. Disciplinárny senát po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia odvolacím senátom vykonal dokazovanie na preverenie obrany disciplinárne obvineného sudcu na okolnosti, aký bol obeh spisu 37 Er 1386/2003, či bolo možné fyzicky stihnúť 10-dňovú lehotu s poukazom na tvrdenie sudcu, že po zistení, že v spise sa nachádza vydané poverenie súdneho exekútora na jeho meno, hoci toto poverenie vydala ešte predtým JUDr. [REDAKOVANÉ], o tomto informoval podpredsedu JUDr. [REDAKOVANÉ] a náprava bola zjednaná po predchádzajúcej porade s JUDr. [REDAKOVANÉ], pričom spis o námietke zaujatosti bol krajskému súdu predložený po zjednaní nápravy.

Z výsluchu svedka JUDr. [REDAKOVANÉ], podpredsedu Okresného súdu Košice II zistil disciplinárny senát, že v dôsledku preloženia JUDr. [REDAKOVANÉ] na Okresný súd Košice II od 1.12.2003 došlo aj k zmene rozvrhu práce na tomto súde tak, že bol zaradený do oddelenia 37 Er namiesto JUDr. [REDAKOVANÉ]. Uviedol, že preberanie spisov medzi JUDr. [REDAKOVANÉ] a JUDr. [REDAKOVANÉ] sa konalo na základe dohody medzi nimi, pričom jednalo sa asi o 600 spisov. V decembri 2003 bol upozomený JUDr. [REDAKOVANÉ], že bola vznesená námietka zaujatosti, v ktorej sa poukazuje na to, že vydal JUDr. [REDAKOVANÉ] poverenie pre súdneho exekútora 27.11.2003, hoci v skutočnosti toto poverenie vydala JUDr. [REDAKOVANÉ]. Po zistení, že do konca novembra 2003 boli všetky poverenia vydávané len JUDr. [REDAKOVANÉ], zabezpečil nápravu prostredníctvom kancelárie. Vtedy sa zistilo, že kancelária mala v rámci projektu Súdneho manažmentu realizovať technický pokyn sudkyne, ktorá 27.11.2003 podpísala poverenie pre súdneho exekútora, avšak táto realizácia nastala len v mesiaci decembri, kedy už bol program prestavený na meno sudcu, ktorý od uvedeného dňa začal vykonávať činnosť na oddelení Er. Svedok zabezpečil nápravu, pričom poverenie s uvedením mena sudkyne, ktorá v skutočnosti vydala poverenie pre súdneho exekútora, a to JUDr. [REDAKOVANÉ], bolo z kancelárie vypravené 12.12.2003. Vyslovil názor, že prednosť malo expedovanie poverenia a predtým nebolo možné spis predložiť sudcovi a ani krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti, pričom spis sa sudcovi pred expedovaním opravného rozhodnutia ani nemohol dostať.

Svedkyňa [REDAKOVANÉ], ktorá v roku 2003 vykonávala funkciu vedúcej kancelárie oddelenia Er na Okresnom súde Košice II vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že v exekučnej veci, kde bol povinným [REDAKOVANÉ] bolo zistené, že poverenie pre súdneho exekútora vydala JUDr. [REDAKOVANÉ], ale k písomnému vyhotoveniu poverenia došlo až v decembri, kedy už bolo v počítači nastavené meno JUDr. [REDAKOVANÉ], ktorý od 1.12.2003 v dôsledku zmeny v rozvrhu práce začal vykonávať prácu na tomto oddelení. Po zistení takéhoto pochybenia bolo vyhotovené poverenie súdneho exekútora, kde bolo napísané meno sudkyne, ktorá skutočne poverenie vydala. Poverenie v opravenom vyhotovení bolo odoslané 12.12.2003.

Z výpovede svedkyne JUDr. [REDAKOVANÉ] zistil disciplinárny senát, že sa dostavila na Okresný súd Košice II z poverenia svojho terajšieho zamestnávateľa za účelom nahliadnutia do spisu 37 Er 1386/2003. Nekonzkretizovala dátum, kedy nahliadla do spisu, avšak potvrdila, že bol o tom spísaný úradný záznam (č. l. 16 spisu). Do spisu nahliadla

v kancelárii JUDr. [REDAKOVANÉ], keď predtým sa spis nachádzal v spisovej kancelárii a sudcovi bol predložený vedúcou kancelárie za účelom nahliadnutia do spisu zo strany zástupkyne povinného.

Svedkyňa [REDAKOVANÉ], ktorá v roku 2003 vykonávala funkciu asistentky senátu na oddelení Er, konkrétne okolnosti expedovania písomností zo spisu 37 Er 1386/2003 neuviedla. Vypovedala, že vo všeobecnosti v súvislosti s vydávaním poverenia pre exekútorov vykonávala len určité úkony, a to na vytlačené poverenie dala odtlačok okrúhlejšej pečiatky súdu ako aj odtlačok pečiatky s menom sudcu a tieto poverenia expedovala.

Vykonaným dokazovaním bolo tak zistené, že námietka zaujatosti vznesená povinným vo veci 37 Er 1386/2003 bola doručená okresnému súdu 3.12.2003, teda bezprostredne po zmene rozvrhu práce, na základe ktorej sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] mal prevziať 600 spisov agendy Okresného súdu Košice II. O tom, že bola vznesená námietka zaujatosti sa sudca objektívne dozvedel 9.12.2003 v súvislosti so žiadosťou zástupkyne povinného JUDr. [REDAKOVANÉ] o nahliadnutie do spisu. Vtedy zistil (čo bolo aj namietané „v skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený sudca JUDr. [REDAKOVANÉ]“), že na poverení súdneho exekútora zo dňa 27.11.2003 sa uvádzalo meno sudcu – JUDr. [REDAKOVANÉ], hoci toto poverenie vydala JUDr. [REDAKOVANÉ] a sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] bol na oddelenie Er zaradený len od 1.12.2003. Požiadal preto podpredsedu Okresného súdu JUDr. [REDAKOVANÉ] o zabezpečenie nápravy, teda aby bolo expedované poverenie s menom sudcu, ktorý skutočne aj poverenie pre súdneho exekútora vydal. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že opravené poverenie bolo expedované 12.12.2003.

Z predkladacej správy vyplýva, že spis bol predložený Krajskému súdu v Košiciach za účelom rozhodnutia o námietke zaujatosti 17.12.2003. Takto vykonaným dokazovaním bola potvrdená obrana sudcu, že nebolo možné fyzicky stihnúť 10-dňovú lehotu stanovenú v § 16 ods. 1 O.s.p. na predloženie veci na rozhodnutie nadriadenému súdu o námietke zaujatosti vzhľadom na zistené závažné administratívne pochybenie v súvislosti s expedovaním poverenia pre súdneho exekútora. Nebola teda vyvrátená obrana sudcu, že po vykonaní opravy poverenia v najkratšej možnej lehote, predložil spis nadriadenému súdu.

Ani v tomto prípade nebola naplnená subjektívna stránka zodpovednosti sudcu za porušenie povinnosti sudcu vo forme ako úmyselného ani nedbanlivostného zavinenia.

Disciplinárny senát preto dospel k záveru, že sudca sa disciplinárnych previnení označených pod bodmi 1, 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania nedopustil, a preto bolo potrebné sudcu oslobodiť podľa § 129 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z.z.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 9. septembra 2005

JUDr. Emília Zimová, v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

